

Γαλήνη Λαμπριανίδου

Η σχολική ΤΣΑΝΤΑ

Εικονογράφηση:
Ζωή Παπασωτηρίου

FYLATOS PUBLISHING

Η εκτύπωση του βιβλίου γίνεται με τη μέθοδο του Print on Demand, με περιβαλλοντικά αποδεκτό, βιώσιμο και ατοξικό τρόπο.

Copyright για την ελληνική έκδοση
Γαλήνη Λαμπριανίδου

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing, Θεσσαλονίκη 2022

Συγγραφέας: ΓΑΛΗΝΗ ΛΑΜΠΡΙΑΝΙΔΟΥ
Εικονογράφος: Ζωή Παπασωτηρίου

Επιμέλεια: © Fylatos Publishing
Γραφιστική επιμέλεια & επιμέλεια εξωφύλλου: Χρύσα Γκανούδη © Fylatos Publishing

Επιτρέπεται η αναδημοσίευση τμήματος του παρόντος έργου για λόγους σχολιασμού ή κριτικής. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση περιορισμένων τμημάτων για επιστημονικούς λόγους, με υποχρεωτική αναγραφή του τίτλου του έργου, του συγγραφέα, του εκδότη, της σελίδας που αναδημοσιεύεται και της ημερομηνίας έκδοσης. Απαγορεύεται οποιαδήποτε διασκευή, μετάφραση και εκμετάλλευση, χωρίς αναφορά στους συντελεστές του βιβλίου και γραπτή άδεια του εκδότη και του συγγραφέα σύμφωνα με τον νόμο.

© Εκδόσεις Φυλάτος, © Fylatos Publishing
e-mail: contact@fylatos.com
web: www.fylatos.com

ISBN: 978-960-658-160-1

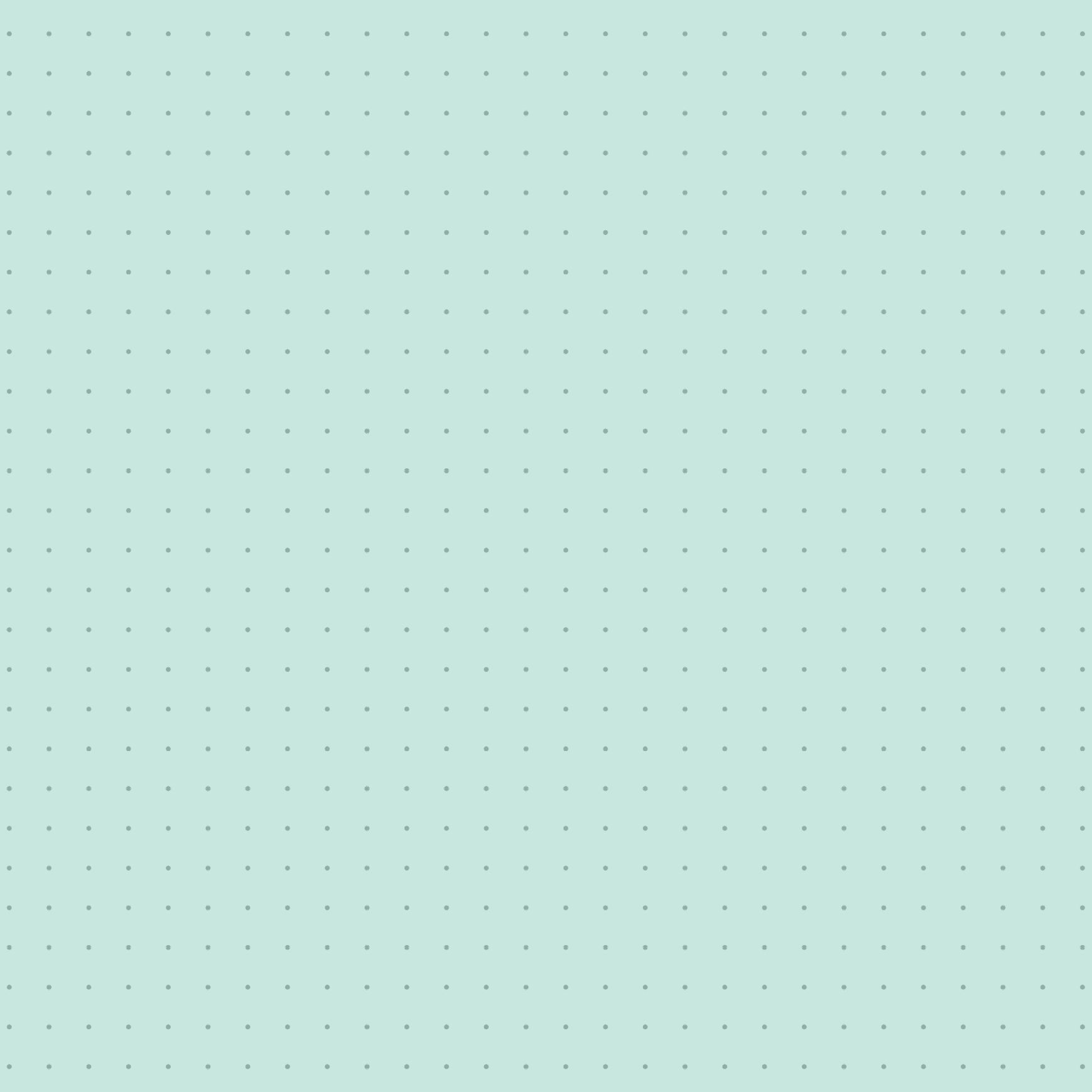
Γαλήνη Λαμπριανίδου

Η ΣΧΟΛΙΚΗ ΤΣΑΝΤΑ ΤΟΥ ΜΙΛΤΟΥ

Εικονογράφηση:
Ζωή Παπασωτηρίου

Εκδόσεις Φυλάτος
Fylatos Publishing
MMXXII

Στα εγγόνια μου που μου θυμίζουν
ότι τα παιδιά είναι πρώτα από όλα... παιδιά!!!

Το δωμάτιο
του
Μιλτού
π.Μ.

[Προ Μαρίας/Μπαμπά]

Νταν... νταν... νταν... το ρολόι του τοίχου χτύπησε δώδεκα φορές. Μεσάνυχτα!
Ώρα μαγική...

Μέσα στο όμορφο παιδικό δωμάτιο ο Μίλτος κοιμάται γαλήνια στο κρεβάτι του, έχοντας γύρω του όλα τα αγαπημένα του πράγματα.

Ξαφνικά ακούγεται ένα «κλικ»! Η σχολική τσάντα που είναι ζαπλωμένη νωχελικά στο χαλάκι του δωματίου ανοίγει τα νυσταγμένα της ματάκια.

Κοιτάζει ολόγυρα. Κανείς δε βλέπει... κανείς δεν ακούει και...

-Ουφ, τι μέρα ήταν κι αυτή! ψιθυρίζει τεντώνοντας τα χεράκια της.

Ναι, δε λέω... καταλαβαίνω ότι είναι μικρός ο Μίλτος αλλά δεν αντέχω άλλο αυτά που μου κάνει. Καθημερινά και ενώ είμαι μια τσάντα... από μεγάλο σόι, με βασανίζει.

Στο σχολείο με πετάει από θρανίο σε θρανίο, με σέρνει στους διαδρόμους και μόλις γυρίσει σπίτι με πετάει στο πάτωμα. Καμιά φορά μάλιστα πατάει επάνω μου για να φτάσει το ηλεκτρονικό του παιχνίδι που είναι στο πάνω - πάνω ράφι της βιβλιοθήκης.

Πονάω πολύ, αλλά περισσότερο στεναχωριέμαι γιατί δε με έχει φίλη του και δε με αγαπάει...

Τι να κάνω πια; Τι να κάνω; Πώς να του το πω!

-Μην πικραίνεσαι καημενούλα μου, ακούγεται μια φωνούλα... Και να του το πεις νομίζεις πως θα καταλάβει; Εδώ τημανούλα του δεν ακούει...

Από το άνοιγμα της τσάντας πετάχτηκε η κασετίνα. Άνοιξε το φερμουάρ της για να δροσιστεί και ζάπλωσε στο πάτωμα. Ολόκληρος ο πολύχρωμος κόσμος της ξεχύθηκε μπροστά στα μάτια της τσάντας. Τι μολύβια... τι ζυλομπογιές και μαρκαδόροι, παστέλ, σβήστρες και ζύστρες ζάπλωναν και ξεκουράζονταν.

Η τσάντα έδειξε να ζαφνιάζεται.

-Μα πόσο όμορφη είσαι σήμερα! της είπε με σιγανή φωνή.

-Ω! αγαπητή μου... μην απορείς. Η... μαμά με τακτοποίησε πάλι. Πώς θα πάει ο κανακάρης της αύριο στο σχολείο; Όπως επίσης η μαμά μάζεψε βιβλία και τετράδια, καθώς και τα τουβλάκια του και τα έβαλε όλα στη θέση τους.

